

wõterastele aset tehes, iseäranis seal, kus muidogi litsikus elamises kassinaste maad oli. Ulew i otsas, teistest majadest natuke eemal, seisis üks veise urtsik, kus muud ei elanud, kui üks wana eidekene oma kahefümne aabtase poea-poeaga. Wana eit oli waga ja jumalakartlit, aga poeekene üsna Jumala laps.

Genni kui rahwas igal pool ümberringi siisne tungivate waenlaste pärast mures ja tuškas olid, et joeksmine ja tallitamine kusagilt ei läppenud, istus wana eit woffi taga nii raholikult, kui ei oleks waenlaši maa ilmas olewad, ja laulis:

„Jõsand, Sino sülle puistan
Ma föl mured piinaga!“

„Wana ema!“ ütles noormees: „mina ei mõista, kuda teie nii raholikult ja mureta woffi taga istudes wõdite laulda, kus meie fölik suures kurbtusse oleme. Waenlaši tuleb igal silmapilgul rohkemine linna, ja natukeste aea pärast saab meie urtsik kui sippelga pesa neist täis olema. Mis siis teha? Nemad saawad üht ja teist tahtima, mis meil ei ole anda, ja sellest tõuseb riido.“

Waga wana eidele ei pannud poeokeste sõitlemist täheldi, waid laulis kui enne oma woffi taga:

„Wotta male müüri teha
Ümberringi, elde Jõsand!
Lase waenlast icmo näha;
Jääa sa male warjul, Jõsand!
Sino püha, wägew läsi
Kutamaš ei sal väsi.“

Uilmata fergemeeline noormees ei tunnud suuremat kui ilmliko osjade seadusid, sellepärast ütles tema naeratades: „Wana eit! mis tühi jut se on? Ei jõuaks teie armas Jumal nii ruttust müüri meie ümber ehitada, et sest tänase waenlaste wasto warijo leiatjume. Waenlaši tuleb praego linna wäraiwast sisse, ja ürikese aea pärast saab neid nii paljo sünolema, et teid fölige woffiga vasti wälja hilotavad.“

Aga wana eit ei kuulnud tema justto, waid laulis:

„Wotta male müüri teha,
Ümberringi, elde Jõsand!
Kindel, voeg! on mino loetus:
Ei sui armas Jumal tahab,
Mõib Ta male müüri teha;
Mis ta tahab, sündib kohu!“

„Kuulge! wana ema,“ üüdis poeg: „Kuulge oma förwaga, kuda trummide parin ja sõapasonate elin ifa ligemale jõuatvad.“

Mis noormees rääkis oli töö. Trummid ja pasonad kuulutasid sõa wää tulisut; wahed peal ünosid obusid ja mündisid raske wankrite rattad, mis suurendi ja muid tarvitusi linna wedasid. Waga wana eit jäi woffi juure ja laulis:

„Wotta male müüri teha
Ümberringi elde Jõsand!“

Rüüd kuuldi selgeste, kuida waenlased igas paigus naabri majadesse tungisid, kust nende wan-dmine, käratsemine, riid ja joobnud jäandamine